VIM
curăţă ori-ce
şi maşina de gătit

DESCHIDEREA CURSURILOR UNIVERSITĂŢII MIHĂILENE

Iaşi, 9 Noemb.

Intr'un cadru solemn s'a făcut inaugurarea cursurilor universităţii noastre. Solemnitatea a căpătat caracterul unei sincere şi entuziaste manifestaţiuni naţionaliste, aşa cum n'a cunoscut de ani de zile aula universităţii ieşene.

Erau de faţă: profesorimea universitară, intelectualitatea oraşului, conducătorii studenţimii, studenţi, studente, precum şi un public numeros.

Slujba religioasă a fost oficiată de un sobor de preoţi şi diaconi, în frunte cu I. P. S. Irineu, mtiropolitul Moldovii.

Apoi înaltul chiriarh a rostit o însufleţită cuvântare, arătând semnificaţia deosebită pe care o are anul acesta ziua deschiderii cursurilor, sub un regim care are la temelie credinţa, jertfa şi cinstea. Niciodată ţara n'a trăit clipe mai fericite şi mai pline de încredere ca astăzi.

Regimul legionar vine să întroneze dragostea de ţară, acolo unde n'a fost, să pună ordine unde era desmăţ şi incurie, să pună domnia dreptăţii acolo unde i se resimţea din plin lipsa. Toţi suntem datori să privim cu încredere rezultatele fericite, care nu vor întârzia să se arate.

Incheind binecuvântează începutul noului an universitar, urând spor la munca începută sub atât de promiţătoare auspicii.

EXPUNEREA D-LUI RECTOR NIŢULESCU

D. rector Niţulescu a spus între altele următoarele: E drept că universitatea îşi face o glorie din vechimea ei. De câtiva ani încoace vi se spune necontenit că, universitatea noastră a depăşit 10 0ani de existenţă, ceea ce ne-ar da şi nouă dreptul la o mare mândrie. Dator sunt a spune însă adevărul şi anume că, în realitate, universitatea păşeşte numai în al 81-lea an al existenţei sale. Ea se declară deci acum, prin mine, mai tânără cu un sfert de veac ca anul trecut şi nu pentrucă universitatea e de genul femenin şi ar ascunde vârsta, dar pentrucă ea nu are legături ce i s'au atribuit cu fosta Academie Mihăileană, astăzi liceul Naţional.

Academia Mihăileană, înfiinţată de Mihail Sturza, la 1835, se poate considera, la rigoare, ca prima etapă de realizare a învăţământului superior. Nu trebuie neglijat faptul că, Mihail Sturza, nemulţumit de sentimentele naţionale pe care Academia Mihăileană începuse a le desvolta între elevii ei, a desfiinţat el însuşi această instituţie culturală, înlocuind-o la 1847 cu un institut francez.

Universitatea din Iaşi a fost înfiinţată mult mai târziu, abia la 1860, de către Vodă Cuza, în urma raportului documentat al lui Mihail Kogălniceanu. Rezultă că nu numai vârsta atribuită universităţii e eronată, dar şi numele în care se îmbracă este nepotrivit, căci Mihail Sturza al cărui trecut îl cunoaştem, nu poate fi considerat patron al unei instituţii al cărei titlu de glorie este că, aci a existat din trecute vremi un puternic focar de naţionalism şi că aci s'au zămislit primele gânduri legionare de regenerare naţională

Dacă, din punct de vedere al metodelor şi posibilităţilor de studii, universitatea noastră a progresat necontenit, condiţiuni particulare de viaţă şi spectrul şomajului intelectual au făcut ca în ultimul timp, numărul studenţilor să scadă simţitor. Pe când în 1935—36 avea 5418 studenţi, anul trecut a ajuns la 2706.

La cifrele arătate pentru anul trecut, în comparaţie cu cele de anul acesta, trebuie să ţinem seamă şi de faptul că, anul acesta nu s'a mai îngăduit înscrierea evreilor, aşa că, o cifră staţionară sau în uşoară crestere, faţă cu anul trecut, reprezintă o ridicare, socotind că în ea se cuprind numai români. Pe noi, elementul românesc ne interesează şi faptul că cifrele sunt staţionare, sau în creştere, în raport cu anul trecut, înseamnă că românii, anul acesta se îndreaptă în număr mai mare către universităţi.

PROBLEMA ECHIVALARILOR

In afară de randamentul propriu, facultăţile universităţii, au încă posibilitatea de a decerna diplome prin echivalare. In această privinţă, facultatea de medicină ţine cu mult recordul, echivalând 81 diplome, în timp ce facultăţile de drept şi de teologie, au echivalat numai câte una, cea de ştiinţe, numai 3, iar cea de litere, niciuna. Problema echivalării studiilor medicale, nu e nouă şi în nenumărate rânduri am protestat împotriva acestor echivalări, întrucât, atunci când noi, îngroziţi de spectrul şomajului intelectual, ceream o raţonalizare a debitului universităţii noastre, prin micşorarea posibilităţilor studenţilor noştri, de a se înscrie în facultăţile româneşti, în acelaş timp, lăsam larg deschis robinetul introducerii în ţară, prin modalitatea echivalărilor, a diplomelor de doctori, proveniţi din universităţi străine şi ceeace e cu mult mai grav, posedate în cea mai mare parte de către elemente străine de neamul nostru, în copleşitoare majoritate, evrei.

Acestui fapt se datoreşte că astăzi, profesiunea medicală e în mâna evreilor, într'o proporţie înspăimântătoare. Măsuri radicale se impun şi nu mă îndoesc că în curând, echivalările vor fi raţionalizate şi limitate la anumite proporţii, care să nu aminte a deveni primejdioase din punct de vedere naţional.

Intre evenimentele petrecute anul trecut, nu voi cita decât crearea acelei formaţiuni artificiale, numită „Frontul naţional studenţesc" al cărui scop era ruperea studenţimei din legăturile ei tradiţionale cu viaţa naţională, prin suprimarea vechilor citadele naţionaliste, care erau societăţile studenţeşti. Am admirat mult rezistenţa pasivă opusă de studenţimea creştină, care nu s'a lăsat nici ademenită, nici înşelată, păstrându-şi în mijlocul adversităţilor, acelaş spirit care nu se împăca cu frăţietatea iudeo-română. Şi astfel azi după marea prigoană, ne regăsim aceeaşi ca mai înainte şi reîncepem frumoasa viaţă studenţească, întunecată o clipă ca de un vis urât.

NOUL STAT LEGIONAR

Să examinăm acum, ce fel se prezintă situaţia în momentul de faţă, ce legături din trecut există între corpul studenesc şi noul Stat Legionar şi ce perspective de viitor are universitatea şi viaţa studenţească. Noul regim este realizarea aidoma a visurilor făurite de o mână de studenţi ai universităţii ieşene. Aci între zidurile acestei clădiri s'au plămădit primele gânduri legionare, gânduri de revoltă contra abuzurilor cârmuitorilor, gânduri de îndreptare prin regenerarea omului.

Aci în universitate, în epoca în care unii profesori refuzau să facă sfeştanie la inaugurarea cursurilor şi proclamau cu emfază că lumina vine dela răsărit şi studenţii au gloria de a fi văzut singuri drumul cel drept şi de a se fi încăpăţânat să meargă pe el în ciuda tuturor sfaturilor şi adversităţilor. Salvarea noastră de astăzi se datoreşte acestui tineret.

Studenţimea a fost întodeauna entuziastă şi generoasă. S'a vorbit de mult bine dar şi de mult rău asupra acestei generozităţi tinereşti. E perfect adevărat că dacă urmărim viaţa studenţească din cele mai vechi timpuri, vom găsi întotdeauna pe studenţi declamând cu entuziasm aceleaşi tirade patriotice şi socialiste şi e adevărat că tot aşa seamănă şi cariera pe care ulterior au făcut-o mulţi din acei tineri ajunşi la rândul lor oameni mari în societate. Eroii aceia care la Bucureşti se adunau în jurul statuei lui Mihai Viteazul din faţa palatului universităţii, iar la Iaşi în jurul statuei lui Vodă Cuza din Piaţa Unirii, au dat dovadă prea adesea de capacitatea de uitare a vechilor frumoase sentimente. Fostul student de eri ajuns la posturile de conducere se transformă în persecutorul studenţimii de astăzi. E inutil să dau exemple. Numele lor se găseşte pe buzele tuturor.

STUDENTUL DE ASTAZI

Caragiale, într'una din admirabilele sale schiţe descria magistral acest tip, pe care-l numeşte Coriolan Drăgănescu. Dar dacă, aceste toate sunt adevărate, ceiace nu pot admite e concluzia greşită care s'a tras de aci şi anume că, dacă atâţia studenţi se dezic mai târziu, ar însemna că studenţimea nu mai trebue să închine iubirii de neam, nici măcar anii generoşi ai tinereţii ei, că studenţii nu mai trebue să-şi spună cuvântul în viaţa statului de vreme ce îşi iau cuvântul înapoi.

Faţă cu aceste păreri sceptice şi pesimiste, istoria Gărzii de Fier ne arată contrariul. Ne arată că, nu toţi studenţii îşi uită când ajung oameni maturi, idealurile lor din tinereţe; că nu este deci deloc obligator să te renegi şi să îmbraci fizionomia lui Coriolan Drăgănescu, ci, că este posibil să duci cu tine în viaţa matură acelaş suflet entuziast, aceiaş inimă generoasă care se vrea dăruită semenilor pe deaîntregul, care să nu folosească nimic pentru ei, ci să dea totul pentru ţară.

Ba, că este cu putinţă să existe oameni de o aşa mare tărie de caracter, încât să persevereze chiar şi în mijlocul condiţiunilor cele mai grele, în mlaştina desnădejdii, luptând cu minciuna, cu jidovimea, cu francmasoneria, cu reaua credinţă şi suferind persecuţi cumplite ca în cele mai negre timpuri ale inchiziţiei medievale. Şi mai dovedeşte istoria Gărzii de Fier ceva, anume că atunci când asemenea oameni există, ei sfârşesc prin a birui.

Statul legionar creiat de asemenea oameni este un stat tânăr, plin de sevă, nu ofilit şi uscat. In vinle lui circulă seva tinereţii, pentrucă statul legionar se caracterizează prin prezenţa la posturile de conducere, a oamenilor cari au reuşit să-şi păstreze nealterate, generozitatea sufletească a tinereţii. Şi este cu atât mai creator, pentrucă numai generozitatea tinereţii creiază.

Incheind d. rector a spus:

Dar pentru a învinge deplin, se pune împrios şi problema muncii intelectuale, a culturii. Se cere neapărat şi în cât mai mare număr, capacităţi spirituale care să ocupe cu pricepere locurile, ce le vor fi hărăzite în societate. Se cere învăţătură intensă. Pentru statul legionar, pentru victoria lui desăvârşită proclamaţi astăzi bătălia cărţii. Şcoala românească îşi va vedea mărit încă mai mult în statul legionar, bunul ei renume.

Ţin să dovediţi că viaţa legionară nu vă îndepărteză dela carte, ci, din contră, vă apropie. Vă mai cer, o deosebită atenţie asupra ordinei şi disciplinei în universitate. Să aveţi mereu în minte, că în sălile acestei universităţi au trăit şi au meditat acei ce au pus bazele mişcării legionare, că pe băncile acestei şcoli, Căpitanul a conceput putinţa realizării unui om nou. In universitatea din Iaşi, umbra Căpitanului o veţi simţi în fiecare sală de curs, în fiecare coridor, în fiecare ungher, o veţi simţi cum vă urmăreşte necontenit cu un zâmbet senin, atunci când corespundeţi aşteptărilor şi cum vă dojeneşte, atunci când cădeţi în greşală. El a spus: „Acei cari vin după noi, vor fi mai buni ca noi". Fiţi vrednici de încrederea lui în voi.

*

La sfârşit studenţii au cântat „Stefan Vodă" şi au făcut o caldă şi entuziastă manifestaţie d-lui rector.

Al. N.

xxXXXxx

Moartea
inspectorului legionar de poliţie Valeriu Aron

Timişoara, 10 Noembrie

In drum spre serbările din Iaşi, într'un accident de automobil şi-a găsit moartea inspectorul legionar de poliţie din Timişoara, Valeriu Aron.

Defunctul, fiu de moţ din Zlatna, era absolvent al facultăţii de drept din Cluj, iar în ultimii ani funcţionar fiscal în localitate.

A fost membru devotat al mişcării legionare, căreia i-a închinat toate forţele sale de muncă şi sacrificiu, suferind pentru crezul său.

Din luna Octombrie, fusese însărcinat cu conducerea inspectoratului de poliţie Timişoara, iar în scurta sa trecere pe la această instituţie şi-a câştigat respectul şi simpatia tuturor subalternilor pentru calităţile sale de camarad şi om drept.

Cu Valeriu Aron dispare o figură de adevărat legionar, modest şi harnic, care va lăsa în sufletele celor cari l-au cunoscut amintirea unui om vrednic.

Inmormântarea sa se va face, probabil, la Predeal, în cimitirul eroilor legionari.

ROMANIA
TRIBUNALUL JUDEŢULUI CONSTANŢA Secţia III-a

EXTRAS
DIN
Publicaţiunea de Vânzare
Nr. 19992 din 9 Noembrie 1940

La stăruinţa creditoarelor Ecaterina Georgescu-Ştefăneşti şi Victoria Hristescu, ambele din Bucureşti, strada Londrei Nr. 24, se vinde prin licitaţie publică care se va ţine în pretoriul acestui tribunal Secţia III-a, **în ziua de 20 (două zeci) DECEMBRIE, 1940, începând dela ora 15 din zi - înainte,** imobilul proprietatea debitorului **Locotenent Alexandru Teodorescu,** avocat din Bucureşti strada Bibescu Vodă Nr. 8 şi deţinut prin cumpărare — astăzi — de către Medic Veterinar **Dr. Vasile Dinulescu,** din Bucureşti strada Barbu Delavrancea Nr. 41 b., imobil compus din suprafaţa de **135** Hectare şi **6028** m. p. teren arabil, formând lotul partaj II din planul aflat la dosar, situat pe mereaua satului Valea Dacilor pendinte de Comuna Ciocârlia de Sus, Jud. Constanţa, fost înainte satul Endecarachioi pendinte de Comuna Alacap şi Poarta-Albă, plasa Medgidia, compus astfel:

1) Primul Corp formând Trupurile C. şi D., din planul partaj, în suprafaţă de 78 Hect. 4183 m. p. compus din parcelele: Trupul C. parcela I. de 6 H. 6854 m.p., parcela XVIII de 5 H. 7318 m.p., parcela XIX de 13 H. 9762 m. p., parcela XXIV de 41 H. 7673 m. p. şi Trupul D., parcela XVII, de 10 H. 2576 m. p., învecinat la Nord cu loturile moşt. Stireciu şi Hagi Regep Murat, la Est cu vatra satului Valea Dacilor, cu loturile din exproprierea Steflea, cu Hagi Regep Murat, cu Calea Ferată; la Sud cu lotul partaj I al Marioarei Epure fost Adavie Abib Mustafa şi la Vest cu loturile împroprietăriţilor de Stat în 1904.

2) Al doilea Corp formând Trupul E., în suprafaţă de 35 Hect. şi 1135 m. p. compus din parcelele: XXV de 7 H. 3405 m. p., — parcela XXV bis de 12 H. 4046 m. p. — şi parcela XXVI de 15 Hect. 3684 m. p. întreg acest corp se învecineşte: La Nord cu drumul despărţitor de lotul lui Gh. Munteanu din com. Castel, — la Est cu loturile de împroprietărire din mereaua Poarta Albă, — la Sud cu lotul partaj IV, atribuit lui Gh. Ionescu, — la Vest cu loturile împroprietăriţilor de Stat în 1904 mereaua Valea Dacilor şi locul Bisericii.

3) Al Treilea Corp Formează Trupul G. — compus din parcela XXVIII de 22 Hect. 0710 m. p. învecinat la Nord cu lotul moşt. Mamut Murat, — la Est cu lotul moşt. Hagi Regep Murat şi Adil Isa Iusuf, — la Sud cu lotul V partaj atribuit lui Coman Ciuceanu, — la Vest cu loturile parcelate în 1889 lui Gh. Ion şi moşt. D. Stireciu azi Paraschiva Ciuceanu. Licitaţia şi strigările vor începe dela suma de lei 4000 (patru mii) de Hectar, — sau pentru întreg imobilul, dela suma de lei 542.411 (cinci sute patruzeci şi două mii, patru sute unsprezece), minus 25% conform legii din 5 August 1938, — adică dela suma de lei 406.809 (patru sute şease mii, opt sute nouă).

Dosarul vânzării poartă Nr. 913/1940

Preşedinte, INDESCIFRABIL
Portărel, **Indescifrabil**

1

un ras uşor, cu crema de ras IBBS

Deshumarea
şi reinhumarea legionarilor asasinaţi la Huşi la 22 Septembrie 1939

Huşi, 9 Noembrie

Vineri după amiază, s'a făcut la cimitirul Sf. Toma, deshumarea celor 3 legionari: inginerul Ion Zelea Codreanu, Emil Nicolau şi Vasile Croitoru, împuşcaţi din ordin în noaptea de 22 Septembrie 1939.

Cu acesta din urmă, a fost o eroare de nume, de oarece nu activa câtuşi de puţin în mişcarea legionară.

Afară de membrii familiilor Codreanu, Nicolau şi Croitoru, erau de faţă la deshumare d-nii dri: Măcelaru, şeful secţiei de boli interne dela spital, Gh. Teodoru, medicul primar al oraşului, Florin Toma, medic secundar; procuror Gh. Donca, Ilarion Cosciug, noul şef al poliţiei; Popov, fostul şef; comisar Oancea, şeful siguranţei, Costel Rădulescu, dela mişcarea legionară, precum şi foarte multă lume venită din cele mai îndepărtate cartiere ale oraşului.

Deshumarea a început la ora 3, odată cu rugăciunile unui numeros sobor de preoţi ortodoxi, la cari s'a adăogat şi acela ale părintelui Vacs dela biserica din Corni, Croitoru fiind de confesiune romano-catolică.

Săpăturile au fost făcute de 4 legionari şi au mers foarte anevoios, din cauză că trupurile au fost aruncate toate 3 într'o singură groapă şi a trebuit să se curăţe încet şi cu grijă pământul umed ce le acoperea, spre a putea fi scoase intacte.

Trecuse de orele 5, când echipa sanitară a putut să descopere pe cel dintâi, al lui V. Croitoru, care a fost ridicat la suprafaţă cu o pânză şi aşezat pe masă, unde a fost examinat de medici cu deosebită atenţie.

După el, a urmat acela al lui Emil Nicolau şi apoi al lui Ion Codreanu, cu care s'a procedat la fel.

Cadavrele au fost aşezate pe rând în sicrie, cu îndeplinirea tuturor datinelor creştineşti, punându-se peste fiecare cămaşa verde şi centura în diagonală, iar lui Codreanu, pe lângă acestea, i s'a pus şi „Crucea albă", singura decoraţie legionară.

Toate trei sicrie, văpsite în verde, ermetic închise şi înfăşurate în tricolor, au fost transportate şi depuse în biserica Sf. Nicolae, unde au stat până Sâmbătă la amiază, când s'a făcut reînhumarea cu toate onorurile cuvenite unor eroi.

Ceremonia înmormântării, favorizată de un timp splendid, s'a desfăşurat în chip măreţ.

La ora 11 jum., un numeros sobor de preoţi şi diaconi, în frunte cu P. S. arhiereu Valerie Moglan, vicarul mitropoliei Moldovei, a oficiat serviciul religios. Răspunsurile au fost date de corul episcopal, condus de d. Al. Rădulescu şi de acela al cântăreţilor, condus de d. Cozmei.

Erau de faţă membrii familiilor celor dispăruţi, autorităţile şi foarte numeros public.

Terminându-se slujba, sicriile au fost scoase din biserică şi aşezate fiecare pe câte un car tras de doi boi, decorat cu coroane şi flori.

Pe primul car au fost aşezate rămăşiţele pământeşti ale lui Croitoru, pe al doilea ale lui Nicolau şi pe ultimul ale inginerului Codreanu.

Dela biserică s'a format un impunător cortegiu, în ordinea următoare: un membru al mişcării legionare urmat la distanţă de un grup de 3, deschidea cortegiul; după grup venea crucea, prapurele şi felinarele ortodoxe, apoi cele catolice, coroanele de flori albe în număr de 6, purtate de legionari; pomenile; urma un grup mai numeros de legionari, cele două coruri, clerul ortodox, printre care ocupa loc şi părintele Vaes, parohul bisericii catolice, P. S. arhiereu Valerie, carele cu sicriele, familiile, grupurile de macedonence şi macedoneni, cămăşile verzi, premilitarii.

In această ordine, cortegiul a străbătut la pas străzile Kogălniceanu, Ştefan cel Mare, Ghica Vodă, Lascar Catargiu şi calea Basarabiei.

La intersecţia străzilor Ghica Vodă şi Lascar Catargiu, acolo unde acum un an şi două luni au fost expuse cadavrele celor 3 legionari, cortegiul s'a oprit, iar P. S. arhiereu Valerie a oficiat un scurt serviciu divin.

Pe tot parcursul erau aşezate din distanţă în distanţă amfore cu tămâie aprinsă.

In tot cursul zilei de Sâmbătă, prăvăliile evreeşti au fost închise, iar cele româneşti au arborat drapelul îndoliat şi au aprins lumânări în vitrină, la trecerea cortegiului.

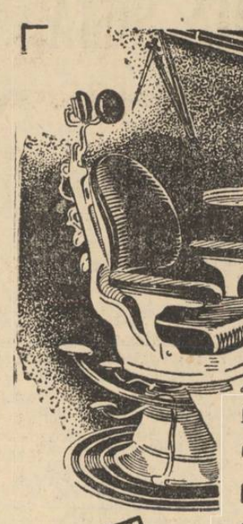

Groază de acest scaun? De ce?

Dacă prin îngrijire raţională v'aţi întreţinut dinţi sănătoşi, nu veţi avea de suferit la contralul dentistului.

Ingrijirea raţională înseamnă îngrijire cu Kalodont! Această pastă cu Oleat sulforicinic îndepărtează cu timpul şi împiedică formarea pietrei dentare, cauza atâtor dureri.

Dinţii rămân solizi şi sănătoşi numai dacă nu au piatră.

Tubul mare extrem de convenabil!

KALODONT contra pietrei de pe dinţi

Propuneri pentru reorganizarea băncilor din Ardeal

Deva, 9 N-bre

In trecutul mai îndepărtat, cât şi azi băncile din Ardeal, înţelegem bineînţeles băncile româneşti, şi-au închinat întreaga lor activitate desvoltării a tot ce a existat şi există ca iniţiativă economică românească.

Au făcut tot ce a fost cu putinţă. Şi dacă totuşi nu au făcut de ajuns, vina nu li se poate atribui lor, ci felului cum a fost dirijat creditul în Ardeal, de către forurile superioare, precum şi formalităţilor îngreunătoare la care erau supuse din partea Consiliului superior bancar.

Pentru reorganizarea băncilor româneşti din Ardeal, în viitor, reproducem câteva din propunerile concretizate într'un memoriu adresat ministerului de resort, de către d. Graţian Mărcuş, secretarul Camerii de industrie şi comerţ din Deva, privitor la Consiliul superior bancar şi reorganizarea Oficiului registrului bancar, propuneri cari ar fi îmbrăţişate cu căldură şi de către institutele de credit din judeţul Hunedoara.

Iată propunerile din memoriu:

I) Consiliul superior bancar să fie desfiinţat ca fiind prea costisitor şi în disproporţie cu rezultatele obţinute, pentru evoluţia bancară.

II) Atribuţiunile acestui consiliu să treacă o parte asupra Oficiului registrului bancar, dela fiecare Cameră de comerţ. Sunt de părere ca astfel organizat Oficiul registrului bancar, ar urma să dea deciziuni în materii bancare, fiind condus de o comisie, compusă din: directorul agenţiei Băncii Naţionale din localitate, judecătorul-delegat pe lângă Registrul Comerţului şi un delegat al băncilor din circumscripţia Camerii de comerţ. Astfel reorganizat Oficiul Registrului bancar ar putea prea bine reglementa partea poliţienească a comerţului bancar, cu competinţă, în cunoştinţă de cauză, precum şi a realităţilor locale: oameni şi lucruri, ceeace nu era cazul la pomposul Consiliu superior bancar.

III) Asociaţia „Solidaritatea" s'a dovedit în trecutul Ardealului deosebit de rodnică pentru evoluţia vieţii bancare româneşti, mai ales fiindcă se întemeia, nu pe constrângerea legală, ci pe liberul consimţământ al băncilor asociate. Succesul „Solidarităţii" era şi în tehnica ei de lucru: *a)* anuarul băncilor, *b)* revista săptămânală „Solidaritatea", *c)* Revizorii experţi.

Poate ar fi fost folositor dacă:

IV) Asociaţia „Solidaritatea" ar fi mutată la Bucureşti, devenind „Asociaţia de control bancar „Solidaritatea".

a) Anuarul băncilor din România (membre şi nemembre ale asociaţiei) cu o apariţie regulată ca'n trecut;

b) Ar continua publicarea revistei „Solidaritatea" care ar ţine locul Buletinului Bancar, cu studii şi anunţuri oficiale şi ce este mai important;

c) Ar organiza Corpul revizorilor-experţi, cari să controleze la faţa locului, în fiecare an, gestiunea financiară şi legală a băncilor existente.

Publicaţiune

Se publică spre cunoştinţa generală că în ziua de 22 Noembrie 1940, ora 10, se va ţine licitaţie publică conform art. 9 din Decretul Lege pentru simplificarea formalităţilor din 26 Ianuarie 1940, pentru aprovizionarea cu circa 15 (cincisprezece) vagoane lemne de foc, pentru Primărie şi celelalte instituţii din comună.

Concurenţii la această licitaţie se vor prezenta cu ofertele la data fixată la sediul Primăriei Dudeşti-Cioplea din str. Dudeşti-Pulberărie No. 83, unde vor depune şi garanţia cerută de lege.

Supra oferte nu se primesc.

Dispoziţiunile art. 88 şi 110 din Legea Contabilităţii Publice, sunt aplicabile la această licitaţie.

Primar,
Fl. C. Dorobanţu
Avocat
Notar, (Indescifr.)

No. 4225.
1940, Noembrie 9.

3

Dr. Virgiliu Monda
Consult. 10-11; pentru FEMEI 2-6
Str. Brezoianu No. 9 (colţ cu Str. Belvedere). Telef. 5.38.05
319

Dr. I. Cerna
Consult. 5—8
Bloc — Wilson 13
lângă Palatul Regal
Tel. 3.29.55

ROMANIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA

Domnul Vasile Horga, notar public dela fostul notariat public din comuna Reghin, judeţul Mureş, transferat în oraşul Orăştie, judeţul Hunedoara, în postul de notar public nou înfiinţat, a început să funcţioneze la 16 Octomb. 1940.

Preşedinte, **Indescifr.**
Grefier, **El. Greanu**
Dos. nr. Pres. XV, Al. 1/1940.
9033

Primirea grupului de tineri italieni in gara Piteşti

Piteşti, 9 Noembrie

O centurie a asociaţiei universitare G. I. L. a venit din Roma să asiste la serbările legionare din Iaşi.

Trecând dinspre Timişoara spre Bucureşti, în gara Piteşti, frumos împodobită cu drapele româneşti, italiene şi germane, centuria G. I. L.-ului a fost salutată de o mulţime enormă, în frunte cu autorităţile: d. dr. M. Georgescu, prefectul judeţului, d. colonel Cerchez, comandantul garnizoanei, d. Hristache Argeşeanu, prim preşedinte al tribunalului, cu toţi magistraţii, d. şef Chiot, şeful poliţiei cu personalul superior, d. colonel Isopescu, comandantul legiunii de jandarmi precum şi ceilalţi şefi de autorităţi.

Pe peron au luat parte corpul profesoral, preoţi, elevi, eleve şi lume foarte multă din popor.

La sosirea trenului, detaşamentul de cămăşi verzi a intonat „Giovinezza" la care Centuria italiară a răspuns cu vii aclamaţii de „Ura" şi „Eia, Eia".

După ce aclamaţiile s'au mai potolit d. dr. P. Robescu a vorbit în italieneşte şi a salutat, în numele cămăşilor verzi şi în numele piteştenilor pe trimişii Romei; a salutat în ei, pe Regele Impărat, pe Duce şi pe glorioasa armată italiană. După ce a pomenit de origina noastră romană şi de latinitatea noastră, a spus că sângele de mucenic, vărsat de Căpitan, a şters pentru totdeauna ruşinea sancţiunilor contra Italiei, făcute de guvernele democratice, democraţie apusă pe veci.

In spiritul Căpitanului şi condusă de generalul Antonescu, România s'a alipit pentru totdeauna Axei, în care speră, în dreptatea căreia crede. A terminat strigând: Trăiască Italia! Trăiască Regele Impărat! Trăiască Ducele Mussolini! Triască frăţia Italo-Română!

Centuria italiană a isbucnit în aplauze şi în urale, iar comandantul ei a strâns mâna d-lui dr. Robescu şi i-a mulţumit de caldele cuvinte rostite, pe care le ştie că sunt sincere şi pornite din inimă.

Apoi, d. comandant al centuriei, dr. prefect dr. Georgescu şi d. comandant legionar I. Comănescu, au trecut prin faţa peronului şi au salutat mulţimea.

A mai luat parte la gară: o companie de onoare, un detaşament de cămăşi verzi şi toţi ofiţerii superiori şi inferiori din garnizoană.

Trenul cu solia italiană a părăsit gara Piteşti după 10 minute, în cântecul „Giovinezza", intonat de corul legionar.

DEMISIA
D-LUI INGINER N. CARANFIL DELA DIRECŢIA GENERALĂ „U. C. B."

In urma incompatibilităţilor stipulate în Decretul Lege din 19 Octombrie 1940, asupra funcţionării societăţilor anonime, d. inginer Nicolae Caranfil a demisionat din funcţiunea de director general al Uzinelor Comunale din Bucureşti.